

Ми матір називаємо святою

Сценарій до Дня матері

ОКСАНА ДЕМ'ЯНЧУК, вихователь Тучинської спеціалізованої школи-інтернату, Гоцманський р-н, Рівненська обл.

Мета: ознайомити учнів з історією виникнення Свята матері; виховувати шанобливе ставлення до найдорожчої людини в світі — мами.

Хід заходу

Педагог-організатор. День матері відзначається у травні не випадково. Це місяць Пречистої Діви Марії, яка благословила у хресну путь свого єдиного сина — Спасителя людства. До Матері Божої звертаються християни, просячи заступитися і допомогти.

У травні, коли природа-Мати виряджає свою доню-Землю в пишному уборі весняних квітів у дорогу життя, праці й радощів, люди висловлюють подяку материнській самопожертві і відзначають День матері.

(Виходять учні молодших класів.)

Учень 1. О, Матінко!

Любити так, як любиш ти,
Ніхто не вмів на землі.

Тому ми всі — дітей гурток —
Сплітаємо тобі вінок

З найкращих квітів навесні.

Тому — при гомоні пісень —

Святкуємо твій, мамо, день.

Учень 2. О, Матінко!

Травневий блиск, травневий чар

І квіти запахні із лук

Приносимо тобі — як дар,

І хилимось до твоїх рук.

Учень 3. Ти — сонечко для

наших віч

Весь довгий вік — і в день, і в ніч,

Тому в неділю цю святу

Тобі приносим яр-красу.

При звуках дзвонів і пісень

Святкуємо твій, мамо, день!

Учень 4. О, Матінко!

Прийми від нас, дітей, привіт.

Щоб добрий Бог, щоб Бог-Отець

Тобі багато щастя дав,

Щоби тебе нам зберігав

Сто літ, сто літ!

(Виконується пісня.)

Ведучий 1. Мати іде!

Всіх присутніх прошу я встати,

Тихо іде у величній своїй сивині.

Сонцем пашисть слово ніжності
й добрості «мати»,

Світлом її усміхється поле весні.

Ведучий 2. Всі ми, усі

невсипуючої матері діти,

Хто б не були — хлібороб,

космонавт чи поет,

Серце її наближає найдальші

орбіти,

Що від землі простяглись

до найдальших планет.

Ведучий 1. Доля дітей

борозниться за обрії прямо,

Крушить метал... Але в час,

як приходить біда,

Знов на устах пролітає, мов

ластівка, «мамом»,

Кропить наш біль материнська

цілюща вода.

Ведучий 2. Очі її нас ведуть наче

вогники віщі,

Через літа, які крутять дорогу

не раз,

Шкода лише — наші мами

на світі не вічні,

Часто вони дуже швидко

відходять від нас.

Ведучий 1. Руки її, щоб не гасла

розрада і сміх...

Всі ми, усі материнським

теплом обігріті...

Мама іде. Треба встати.

Це стосується всіх!

Ведучий 2. У всіх народів, у всі

віки жінка-мати була охоронницею,

добрим ангелом домашнього вогнища.

Ведучий 1. Вона — корінь жит-

тя, та квітка, пломінь якої ніколи не

в'яне, а розцвітає з плином літ усе

ясніше.

Ведучий 2. Міцно тримає жінка
свічку життя, загуляючи її трепетний
вогник од подихів вітру, подиху зла.

(Виходить учень.)

Учень. Аж до світанків,

де хліба, де трави,

Де ніч безсонням стукала

в вікно,

Біля колиски не дримала мама,

Дитя своє вкриваючи крилом.

Злетіли роки, діти позростали,

У білий світ провела за село...

І знову ніч безсонна над листами,

І материнська туга над чолом.

Хіба забути дітям це кризь роки —

І твої сльози, і твоє тепло?

Прости, матусю, що ти одинока, —

Оберігаєш юних літ гніздо.

Я повернусь, матусю, із дороги,

Щоб на поріг дитинства

зазирнуть,

Щоб сивину волосся чарівного

До свого серця ніжно

пригорнуть.

(Виконується номер художньої самодіяльності.)

Ведучий 1. Мати — це насамперед милосердя, доброта, людяність і ласкавість, які так потрібні нам завжди. А отже, і її колискова пісня.

Ведучий 2. Без колискової немає дитинства, як без дитинства немає людини, її майбутнього. Отже, все починається з колискової. Звідси беруть початок наші турботи, смуток і радість, тривоги і сподівання. З цієї першої почутої мелодії ми відчуваємо багатоголосся життя і світу.

Ведучий 1. Живе рідне слово

в піснях колискових,

Стрічається знову в них світ

поколінь.

Матусина мова цвіте веселково,

Освічує в небі захмарену тьм.

Ведучий 2. І де б не були ми

в безмежному краю,

Нас кличе додому дитинство святе,

Де кожна пташина, як мати,
співає,

Верба і калина у лузі цвіте.

Ведучий 1. Де вся Україна —
колиска любові

Із явора й дуба, з горіхових віт.

В устах материнських,
у рідному слові

Шепоче Молитву — душі
заповіт.

Ведучий 2. Гойдайте веселку
своїми серцями,

Гарячим цілунком торкніться
хмарин,

Щоб сонце сміялось, умите
дощами,

Щоб завше вертався до матері
син.

(Звучить колискова пісня.)

Ведучий 1. Ніжне, любовне ставлення до матері знайшло відображення у великій кількості звертань до неї: мама, матінка, неня, ненька, матуся, мамуся, мамочка.

Ведучий 2. «Матері ні купити, ні заслужити», «До людей — по розум, до матері — по серце», «Дім тримається не на землі, а на жінці», — так кажуть про жінку-матір народні прислів'я та приказки.

(Виконується номер художньої самодіяльності. Учень розповідає «Казку про те, як Бог творив маму».)

Учень. Якось добрий Бог вирішив створити... маму. Шість днів і ночей Він роздумував. Тут з'явився Ангел і мовив:

— Ти стільки часу тратиш на неї!

— Так... Але ти читав вимоги за-мовлення?

Вона мусить складатися із 180 рухомих частинок, які можна було б за потреби замінити, її поцілунок має лікувати все — від зламаної ноги до розчарування в коханні, також вона мусить мати б пар рук.

Ангел похитав головою і недові-рливо спитав:

— Шість пар рук?

— Не в руках проблема! — відповів Бог, а в трьох парах очей, що їй дуже необхідні.

— Аж стільки! — вигукнув Ангел.

Бог ствердно кивнув, потім до-дав:

— Одну пару, щоб бачити через зачинені двері, коли питає: «Що ви там робите, діти?», — навіть якщо вона вже знає, що вони роблять. Іншу, щоб бачити те, що вона не мала бачити, але що має знати. І ще одну, щоб заспокоїти сина, у якого неприємності: «Я все знаю і люблю тебе».

Образ матері незмінно пов'язується з Божою Матір'ю. В цей день прийнято вітати лише матерів та вагітних жінок, на відміну від Міжнародного жіночого дня, коли вітання приймають усі представниці жіночої статі.

— Господи, — сказав Ангел, — вже пізно, пора відпочивати.

— Не можу, — відповів Господь, — я вже скоро закінчую.

Ангел поволі обійшов навколо моделі матері.

— Надто тендітна, — сказав зі-тхаючи.

— Але витривала! — відповів Господь. Ти не можеш увявити собі того, що може зробити чи перетер-піти мати.

— Чи вмє вона думати? — за-питав Ангел.

— Не лише думати. А вмє та-кож дуже добре користуватися сво-їм розумом і пристосовуватися до різних обставин.

Тоді Ангел схилився над мо-деллю і доторкнувся пальцем до її щоки.

— Тут щось стікає, — мовив здивовано.

— Так, це сльоза, — відповів зі смутком Бог.

— Але для чого вона? — спитав Ангел.

— Щоб висловити радість, сму-ток, розчарування, біль...

— Господи, ти справжній геній! Тихим голосом Бог прошепотів:

— Правду кажучи, це не я ство-рив... ту сльозу.

Отже, Бог не створив сльози. То чому їх створюємо ми?!

(Виходить учень, читає вірш.)

Учень. Дітей заждалась тиха
мати,

На жаль, немає і листа...

— Нема часу, щоб написати, —
Шепочуть мамині уста.

Не раз вона їх виглядала,
Дозріли вже не раз жита....

— Це, мабуть, знов жажура
давня,—

Шепочуть мамині уста.

Згадає ненька — і всміхнеться,
Що десь онука вироста...

— Пошли їй, доле, ніжне
серце,—

Шепочуть мамині уста.

Вона б сама до них летіла,
Та відлетіли вже літа...

— Пошли їм, доле, мужні
крила,—

Шепочуть мамині уста.

Весна вітає землю отчу,
Вертають птахи до гнізда...

— Чомусь недобачають очі, —
Шепочуть мамині уста.

Ведучий 1. Матері відроджують нашу занедбану землю і душу. Вони є джерелом добра, світла і тому той, хто скривдить маму, хай попросить у неї пробачення.

Ведучий 2. Відкладіть усі спра-ви і підіть до неї чи напишіть ли-ста.

Вклоніться матері, бо вона свята!
Педагог-організатор. Сподіва-ємось, що ви не візьмете приклад із героїні цієї гуморески.

(Гумореска «Якось літом доне-чка...».)

Ведучий 1. Найкращі дні для наших матерів — Це дні, коли щасливі їхні діти. Від нас залежить, скільки днів таких Ми зможемо для матері зробити. Даруймо ж радість нашим матерям, Бо їм турбот і горя вистачає.

(Сценка з чаклункою (див. дода-ток).)

Ведучий 1. Калина, верба, тополя, мальви, чорнобривці... Одвічні символи, якими опредметнювалося найсвятіше, найдорожче, найсокровенніше — любов до рідної землі, до свого народу.

Ведучий 2. Не було села, а в ньому хати, де б не палахкотіли під вікнами мальви — ці незрадливі обереги нашої духовної спадщини.

Ведучий 1. Усім, хто вирушав у далеку дорогу, вони нагадували — там земля мила, де мати родила.

(Виконується пісня «Мамина вишня».)

Ведучий 1. «Бережіть матерів» — проголосив у своїй поемі Расул Гамзатов...

Ведучий 2. Захистити їх від біди, дати їм спокій і радість — це не тільки наш обов'язок, а й повинність.

Ведучий 1. Благословенна будь, мати, всюди і завжди!

(Виконується пісня.)

Педагог-організатор. Дорога шкільна родино! Свята є сімейні, релігійні, національні, державні. Але Свято матері стосується і сім'ї, і церковної громади, і кожної нації, і великої держави, бо вшановує людину, від якої залежить життя суспільства, його поступ.

Хай же цей день об'єднає нас у вдячності за минуле, у сподіванні радісного завтра!

Зі святом вас, дорогі матусі!

Додаток

Сценка з чаклункою

(На стільцях, як на ліжечках, сплять дівчинка і хлопчик. Виходить зла чаклунка, придивляється, підходить до ліжечок.)

Зла чаклунка. Що це? Діти сплять маленькі,

Ті, що слухаються ньеньки? Я ненавиджу таких Дітлахів малих, дурних! (Будить дітей, солодким голо-сом промовляє до них.)

Зла чаклунка. Ой, мої гарненькі діти,

Нащо в школу вам ходити? Нащо рано так вставати? До обіду ж можна спати. Потім битись подушками І не слухать тати й мами! Їсти торт та шоколад, Печиво та мармелад! Ну, погоджуйтесь, будь ласка, Буде не життя, а казка!

Хлопчик. Добре, добре вже, відстань!

Нас будити перестань!

Дівчинка. Згодні ми так жити, З тобою дружити.

Але зараз хочем спати!

І не смій нас турбувати!

(Виходить мама.)

Мама. Високо вже сонечко, Час вставати, донечко.

Дівчинка (відмахується). Ще не хочу я вставати,

До обіду буду спати.

Мама. Доню, рибонько, вставай Та до школи поспішай!

Дівчинка. Відчепись, чого пристала?

Я неясно щось сказала?

Ходити в школу я не хочу,

Досить голову морочить!

(Мама роззублено підходить до сина.)

Мама. Ти, синочку, не лежи.

Снідай та мерщій

Біжи до школи.

Хлопчик. Мамо, відчепись нарешті.

Чи даси нам спокій врешті?

Бутерброди їж сама,

Дай того, чого нема.

Ти купи нам мармеладу,

Печива та шоколаду.

Мама. Діточки, мої кохані,

Ви ж були такі слухняні.

Що могло вас так змінити?

Що із вами сталось, діти?

(Мама виходить із кімнати. Діти схоплюються з ліжок, б'ються подушками, пустують.)

Хлопчик. З нами, мамо, все прекрасно!

Дівчинка. Ну й життя тепер в нас класне!

Хлопчик. Можна байдики нам бити!

Дівчинка. В школу можна не ходити!

Хлопчик (сідає на подушку верхи). Може, це нам тільки сниться?

Дівчинка (радісна). Не збрехала чарівниця!

(Лягають знову в ліжка. Повертається мати.)

Мама. Синку, донечко, хутчій.

Снідати ідіть мерщій.

Принесла я мармеладу, печива та шоколаду.

Тож швиденько умивайтесь,

Чепуріться, одягайтесь.

Дівчинка. Умиватися не хочу,

Бо заходить мило в очі.

Хлопчик (сідає, одягається). Де ти довго так ходила?

Чом кросівки не помила?

Мама. Діти, ви не захворіли?

Вас, бува, не підмінили?

Що робити? Як тут бути?

Як назад мені вернути

Діточок моїх коханих,

Завжди чемних і слухняних?

(Мати гладить їх по голівці, плаче. Діти труть очі, нічого не розуміючи. Помічають маму, підбігають до неї, гладять. Цілюють.)

Хлопчик. Ти чому, матусю, плачеш?

Дівчинка. Може, щось болить, рідненька?

Хлопчик. Заспокойся, заспокойся. Ти ж найкраща в світі ньенька.

Дівчинка. Нам нічого, матусю, не треба,

Тільки б ти спокійна була.

Щоб було в тебе все, що треба,

Щоб усмішка, як квітка, цвіла.

Учні. Діточок неслухняних,

матусю, пробачте, Якщо вас образили словом

чи ділом.

Від широкого серця бажаєм,

Щоб серце від щастя

у вас тріпотіло!